

SHMIDTI ELURUUM
KATUSEKORRUS
3. KIHT, PEALT ÜLE
LUBJATUD

Bürgermeister
Gottlieb Schmidt
maja Kuressaares,
Pargi tn 1.

Vanasti näitas tapeetide kasutamine interjööris majaomaniku jõukust ja head maitset, tänapäeval on suund vastupidine – mida siledam ja valgem sein, seda maitsekam maja. Vana aja maitse oli värvigamma osas väga raskepärane, eriti armastati 19. sajandi teise poole siseviimistluses tumedaid pruune ja tänapäeva mõistes süngeid toone.

Vanade majade siseviimistluse uurimine (sh ajaloolised tapeedid) on hoo sisse saanud viimasel kümnendil aastal, suure panuse on sellesse andnud Eesti kunstiakadeemia restaureerimise osakond. 2013. a valmis teemakohane doktoritöö Kadri Kallastel: “Ajalooliste tapeetide säilitamine interjööris”.

Ajaloolaste ja restauraatorite igapäevatoos on siseviimistluskihtide uurimisel ka oma kindel eesmärk – tapee-

di- ja värvikihtide arv seintel aitab määrata hoone ehitusaega. Šablooniga värvitud maalingud ja muustrilised tapeedid võimaldavad arhitektuurse stiili ja ajastu suhteliselt täpselt ära tunda. Eredaim näide sellest on juugendstiil, mille tapeetide väänlevad lilleväädid ja pikaks venitatud muustrid ei lase ajastu määramisel eksida. Juugendiajastu tapeedid üllatavad ka oma peenusega – tapeedipaber on väga õhuke ja kvaliteetne.

Bordüüri kasutus: 19. ja 20. sajandil kuni 1960. aastateni kasutati pea kogu aeg koos tapeetidega seinapinna ülemise serva lõpetuseks bordüüre ehk poorte. Bordüüri kasutamisel on puhtalt arhitektuurne tähendus – raamistada tapeediga dekoreeritud seinapinda, ja see tuleneb tõenäoliselt klassitsistli-